

ΤΩΡΑ

1

1-3. Τα χαμόγελα έχουν σβήσει στο Νεπάλ. Το βουρκωμένο βλέμμα της πιτσιρίκας τα μαρτυρά όλα...

4,5. Η αρχαία πόλη της Μπαχταπούρ, μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς, έχει υποστεί σοβαρές ζημιές.

6,7. Η άναρχη ρυμοτομία στο Κατμαντού με τα στενά σοκάκια κάνει ακόμα πιο δύσκολο το έργο των διασωστών.

8,9. Το ποτάμι στο Κατμαντού έχει γεμίσει με πτώματα που καίγονται... Οι βουτιές ανήκουν στο παρελθόν...

10,11. Οι αγορές στο Κατμαντού έσφυζαν από ζωή. Σήμερα τα ερείπια μυρίζουν μόνο... θάνατο.

ΠΡΙΝ

2

3

ΠΡΙΝ

ΤΩΡΑ

4

ΠΡΙΝ

5

ΕΡΕΙΠΙΑ... ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 2009

ΤΟ ΝΕΠΑΛ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΣΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ...

ΤΩΡΑ

10

ΠΡΙΝ

11

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

Είναι πολύ κρίμα που χώρες σαν το Νεπάλ γίνονται θέμα στις εφημερίδες μόνο όταν συμβαίνει ένα τραγικό γεγονός.

Τον υπόλοιπο χρόνο, κακά τα ψέματα, δεν περισσεύει ούτε μονόστιχο. Με το Νεπάλ με συνδέει μια ιδιαίτερη σχέση, καθώς, εκτός από το ότι ήταν μια αξέχαστη ταξιδιωτική εμπειρία, το έχω συνδέσει με μια προσωπική επαγγελματική στιγμή, το καλοκαίρι του 2009.

Το μεσημέρι της 22ας Ιουνίου και ενώ βρισκόμουν στην Πόκχα στο κεντρικό Νεπάλ, δέχθηκα μια τηλεφωνική κλήση και η φωνή στην άλλη άκρη της γραμμής με ενημέρωνε ότι ο Ελεύθερος Τύπος, η εφημερίδα για την οποία εργαζόμουν, έκλεισε. Ευτυχώς, όπως αποδείχτηκε στη συνέχεια, όχι για πολύ... Κατά αυτή την έννοια το παρόν κείμενο θα μπορούσε να έχει τίτλο «Ενα ρεπορτάζ που δεν γράφτηκε στην ώρα του».

Εξι χρόνια μετά και στην πιο δύσκολη στιγμή για τη χώρα, θυμάμαι το Νεπάλ που γνώρισα

αρνούμενος να δω (όσο μπορώ τουλάχιστον να το αποφύγω) τις εικόνες καταστροφής που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο και την τηλεόραση. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές ο αριθμός των νεκρών είχε ξεπεράσει τις 5.000 με πρόβλεψη να φτάσει ακόμη και τις 10.000 ενώ έχουν πληγεί με τον ένα ή τον άλλον τρόπο περίπου οκτώ εκατομμύρια άνθρωποι.

Στριμωγμένο μεταξύ Κίνας και Ινδίας, το Νεπάλ αντιμετωπίζεται από τις δύο οικονομικές υπερδυνάμεις σαν η «πίσω αυλή τους», από την οποία απομυζούν φυσικούς πόρους, εργατικά χέρια και ευκαιρίες για έργα υποδομής με το αζημίωτο φυσικά.

Η πρωτεύουσα Κατμαντού, όπως τουλάχιστον εγώ τη θυμάμαι, ήταν μια γοπευτική μέσα στο πολεοδομικό της χάος και στον υπερπληθυσμό πόλη, όπου μπορούσες να βρεις τα πάντα και να γνωρίσεις ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο που έρχονταν εκεί είτε για να γνωρίσουν το Νεπάλ είτε ως πρώτη στάση για το Θιβέτ ή το Μπουτάν. Σε αντίθεση με την Ινδία, η χώρα είναι πολύ ανοιχτή στον τουρισμό, η βίβα βγαίνει αμέ-